

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoPr/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711211380
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5711211380.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: G. P., nar. XX.X.XXXX, bytom J. T. XXXX/XX, T., proti odporcovi: VÝVOJ Martin, a.s., Komenského 19, Martin, IČO: 36 381 829, právne zastúpený JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou so sídlom T., W. XX, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5Cpr/1/2011-133 zo dňa 7. februára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietol m e n í tak, že určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané navrhovateľovi odporcom listom zo dňa 15.08.2011 ku dňu 16.08.2011, j e n e p l a t n é .

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací rozsudkom č. k. 7CoPr/3/2013-160 zo dňa 09.10.2013 zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 5CPr/1/2011-133 zo dňa 07.02.2013 (v poradí 2. vydaný okresným súdom v prejednávanej veci), ktorým zamietol návrh navrhovateľa na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru tak, že určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané navrhovateľovi odporcom, listom zo dňa 15.08.2011 ku dňu 16.8.2011 je neplatné. V ostatnej časti rozsudok okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na náhradu mzdy zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd, prihliadajúc na zistenia týkajúce sa osoby navrhovateľa ako zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, ako aj k situácii za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, dospel k záveru, že neboli naplnené dôvody, pre ktoré mohol odporca s navrhovateľom okamžite skončiť pracovný pomer.

Na základe dovolania odporcu proti uvedenému rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd SR uznesením č. k. 4Cdo 105/2014-181 zo dňa 25.03.2015, tento rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci v potrebnom rozsahu opakovane dokazovanie. Uviedol, že treba súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že súd pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny prihliada aj na osobu zamestnanca. Súd prvého stupňa s odkazom na vykonané dokazovanie toto kritérium vyhodnotil v neprospech navrhovateľa. Odvolací súd i napriek tomuto záveru súdu prvého stupňa za rozhodujúce považoval pozitívne zistenia ohľadne osoby navrhovateľa ako zamestnanca a to bez toho, aby pre takýto záver mal dostatok podkladov, keď dokazovanie neopakovane ani nedoplnil.

Krajský súd vychádzajúc z uvedeného právneho názoru dovolacieho súdu, vec opätovne prejednal v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p., vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom zopakoval dôkazy vykonané pred okresným súdom, a vo veci opätovne rozhodol tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 220 O.s.p. vo výroku, ktorým bol žalobný návrh o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietnutý zmenil tak, že v tejto časti žalobnému návrhu vyhovel. Vo zvyšnej časti v zmysle § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní pred odvolacím súdom zdôrazňoval, že vzhľadom na skutočnosť, že sa špecializuje na výrobu osobitnej vojenskej techniky, kde presnosť a precíznosť je dôležitá, je nutné aby sa mohol spoľahnúť na svojich vedúcich zamestnancov a na to, že títo budú dodržiavať stanovené technologické postupy. Navrhovateľ ako vedúci zamestnanec povinnosť takýmto spôsobom konať porušil. Uvedenú skutočnosť preto odporca vyhodnotil ako dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Napriek tomu, že do času kedy zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, tento plnil svoje pracovné povinnosti riadne, jeho pochybenie, práve vzhľadom na výrobné zameranie odporcu, vyhodnotil za tak závažné, že ho nie je možné akceptovať a pre ktoré bol nútený s navrhovateľom pracovný pomer okamžite skončiť.

Odvolací súd v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. opakovane dôkazy vykonané prvostupňovým súdom a zistil nasledovný skutkový stav :

Navrhovateľ na základe pracovnej zmluvy zo dňa 19.04.2010 (č.l. 4) bol zaradený u odporcu na vykonávanie dohodnutého druhu práce - technológ. Jeho pracovný pomer v zmysle dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 29.10.2010 (č.l. 8) bol dohodnutý na dobu neurčitú. Náplňou práce navrhovateľa, tak ako to vyplynulo z obsahu jeho profesiogramu (č.l. 22) a ako to vo svojej výpovedi pred krajským súdom uviedol jeho nadriadený svedok Ing. U. L. bolo okrem iného, navrhovanie technologických postupov zvárania a kontrola, či bola technológia pri realizácii tohto zvárania dodržaná. Podľa svedka nikto bez vedomia technológa nemohol ním navrhnutý technologický postup meniť, a to ani z titulu nadriadenej funkcie.

Dodržiavanie stanoveného pracovného postupu a technologickej disciplíny, bolo ako jedna z povinností zamestnanca upravená aj v pracovnom poriadku, s obsahom ktorého navrhovateľ riadne oboznámený, o čom odporca súdu predložil prílohu profesiogramu navrhovateľa, na ktorej tento svojím podpisom potvrdil oboznámenie sa s týmto pracovným poriadkom (č.l. 25, 26 spisu).

Ďalej odporca poukazoval na skutočnosť, že navrhovateľ je držiteľom certifikátov na vykonávanie zväračského technológa, ktorá funkcia však v sebe nesubsumovala zvärača, navrhovateľ nebol oprávnený už priamo na realizáciu zvárania (č.l. 46, 47, 49 spisu).

Krajský súd vo veci vykonal okrem s oboznámením sa s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi a aj výsluch svedka Ing. U. L., ktorý v čase kedy malo zo strany navrhovateľa dôjsť k porušeniu pracovnej disciplíny, pre ktoré s ním bol skončený pracovný pomer, vykonával pozíciu výrobného riaditeľa. Z titulu tejto funkcie bol nadriadeným K. S., ktorý bol priamym nadriadeným navrhovateľa a tým bol zároveň aj nadriadeným zamestnancom navrhovateľovi. Ako sám vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, odporca nebol veľkou firmou a tak z titulu svojej funkcie prichádzal do styku aj so zamestnancami akými bol navrhovateľ.

Svedok uviedol, že zákazka v súvislosti s ktorou vykonal navrhovateľ sám zváranie bola tzv. „rýchlovkou“, ktorú mali realizovať do 24 hodín pre klienta. V súvislosti s touto zákazkou mali vykonať zváranie hliníka, keďže odporca priamo zväračov na hliník nemal, zváranie zabezpečili externou firmou. Zvar ktorého technológiu určoval navrhovateľ, podľa svedka nebol vykonaný „naoko pekne“, čo bolo podľa jeho názoru aj dôvodom, prečo sa ho snažil navrhovateľ opraviť. Svedok ďalej uviedol, že o takomto neštandardnom postupe, ktorý navrhovateľ zvolil ho informoval K. S., ktorý bol priamy nadriadený navrhovateľa. Navrhovateľovi sa nepodaril nedostatok na komponente ktorý zväral odstrániť, naopak bolo potrebné zabezpečiť nové zváranie a opravu tohto komponentu. Navrhovateľ zabezpečil aj externého zvärača a vykonanie opravy, zákazka pre ktorú bol tento komponent určený bola riadne a včas zrealizovaná. Škoda ktorá týmto odporcovi vznikla na materiály, niečo cez 100,- eur bola zo strany navrhovateľa uhradená.

K osobe navrhovateľa svedok vo svojej výpovedi uviedol, že išlo o zamestnanca ktorý si svoje pracovné povinnosti plnil riadne, až na situáciu pre ktorú s ním nakoniec došlo k skončeniu pracovného pomeru. Nebol si vedomý toho, že by do tohto času bol navrhovateľ v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny riešený.

Rovnako ako odporca aj svedok zdôrazňoval, že spôsob, ktorý na odstránenie nedostatku na zváranom polotovare navrhovateľ zvolil, sa vymyká zásadám na ktorých je postavená práca u odporcu a takýto postup nie je možné akceptovať. Navrhovateľ ako technológ bol povinný dohliadať na to, či zvárač dodrží pri zváraní technologický postup, ktorý navrhol, nebol však oprávnený sám na zváranie.

Zákonník práce rozlišuje medzi sústavným, menej závažným porušovaním pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny, ktoré je dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

Tak ako to konštatoval odvolací súd aj vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí vydanom v prejednávanej veci, predmetné zákonné ustanovenie patrí k normám z relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou. Je na súde, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností.

V Zákonníku práce, ani v ostatných pracovnoprávných predpisoch nie je pojem závažného porušenia pracovnej disciplíny definovaný. Súd tak musí určiť predpoklady a podmienky na základe ktorých môže zamestnávateľ realizovať svoje oprávnenie - skončiť so zamestnancom pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Nie je rozhodné, či zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku alebo inom internom predpise určil, či a ktoré konkrétne konanie, má alebo nemá byť, takýmto porušením.

Hlavným argumentom odporcu, pre ktorý správanie sa navrhovateľa hodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny bolo, že ako firma zaoberajúca sa výrobou vojenskej techniky, kladie dôraz na presnosť a precíznosť a z toho titulu je nutné, aby sa odporca mohol v celom rozsahu spoľahnúť na svojich zamestnancov.

Navrhovateľ ako technológ zvárania, bol oprávnený navrhnúť postup zvárania a bol povinný kontrolovať, či bol tento postup dodržaný. Ako sa vyjadril svedok L., zmeny v tomto technologickom postupe mohol navrhnúť opätovne iba navrhovateľ z titulu svojej pozície technológa. Potom, ak navrhovateľ zistil, že zvar nebol vykonaný správne, je pravdou, že mal navrhnúť nový technologický postup, prípadne opravu za súčinnosti kompetentných zamestnancov z úseku kontroly, avšak sám iniciatívne takéto zváranie vykonal. Navrhovateľ v rámci podaného žalobného návrhu poukazoval na skutočnosť, že takýto „neštandardný“ postup zvolil z dôvodu časovej tiesne pri realizácii uvedenej zákazky. Pravdivosť týchto tvrdení vyplynula aj z výpovede svedka L. na pojednávaní pred krajským súdom, ktorý sám uviedol, že išlo o tzv. „rýchlovku“, kedy musela byť zákazka realizovaná do 24 hodín.

Krajský súd prihliadol na to, že navrhovateľ pri výkone opravy zvaru, túto opravu nevykonával tajne, tak aby sa nezistilo, že postupoval v rozpore s postupom ktorý bol pre tieto prípady určený. Svoje pochybenie následne pripustil, odstránil a sám zabezpečil externého zvárača, ktorý zvar opravil. Ako uviedol svedok L., zákazka pre klienta bola realizovaná včas. Materiálna škoda, ktorú navrhovateľ odporcovi spôsobil dosahovala niečo cez 100,- eur a bola zo strany navrhovateľa dobrovoľne riadne uhradená.

Uvedené správanie navrhovateľa po zistení jeho pochybenia a minimálne následky, ktoré v tomto prípade pre odporcu vyplynuli, vzhľadom na dovtedajšie správanie sa navrhovateľa ako zamestnanca a jeho postoj k plneniu si pracovných povinností, nepovažoval odvolací súd za závažné porušenie pracovnej disciplíny odôvodňujúce okamžité skončenie pracovného pomeru. Z výpovede svedka L. vyplynulo, že až do inkriminovanej zákazky, si navrhovateľ vždy riadne plnil pracovné povinnosti, nikdy nebol v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny riešený. Vzhľadom na situáciu, za ktorej k takémuto konaniu navrhovateľa došlo, kedy bolo potrebné zákazku realizovať v čo najkratšom čase, keď následne sa svoje pochybenie nesnažil zľahčiť, resp. zakryť, naopak vynaložil aktivitu na základe ktorej bol nedostatok riadne a včas odstránený, odvolací súd aj napriek tomu, že odporca zdôrazňoval potrebu dodržiavania precíznosti a presnosti pracovných postupov z dôvodu jeho špecifického výrobného zamerania, nepovažoval za dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Krajský súd v správaní sa navrhovateľa ako zamestnanca videl snahu o vyriešenie situácie, keďže sa nachádzali v časovej tiesni s realizáciou zákazky.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu nebol správny a preto ho zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Tým, že odvolací súd neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru vyhodnotil odlišne ako prvostupňový súd, jeho rozhodnutie ktorým zamietol nárok navrhovateľa na náhradu mzdy vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd preto v tejto časti jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa okresný súd bude zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu mzdy, v tejto časti vec opätovne prejedná a rozhodne. Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo

zákonným kritériám vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a v novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.